Υπόθεση 148/88 R

Alessandro Albani και λοιποί
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Υπάλληλοι — Διαγωνισμός — Προσωρινά μέτρα »

Διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Δικαστηρίου της 21ης Ιουνίου 1988 3361

Περίληψη της Διάταξης

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — « Fumus boni juris »
(Κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 2)

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 21ης Ιουνίου 1988 *

Στην υπόθεση 148/88 R,

Alessandro Albani, Alberto Caferri, Claudio Caruso, υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

και

Bruno Buffaria,

εκπροσωπούμενοι από τον Benoît Liesenberg, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Yvette Hamilius, 11, boulevard Royal,

αιτούντες,

υποστηριζόμενοι από

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Union syndicale, εκπροσωπούμενη από το Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών,

και

Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens, εκπροσωπούμενο από τον Michel Deruyver, δικηγόρο Βρυξελλών,

παρεμβαίνοντες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Sergio Fabro, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, την αναστολή καταρτίσεως ή δημοσιεύσεως του πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού COM/A/482,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ,

κρίνοντας δυνάμει των άρθρων 9, παράγραφος 4, και 96 του κανονισμού διαδικασίας,

εκδίδει την παρούσα

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 25 Μαΐου 1988, οι Alessandro Albani, Alberto Caferri και Claudio Caruso, υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και ο Bruno Buffaria, άσκησαν προσφυγή με την οποία ζητούν την ακύρωση της διαδικασίας διορθώσεως των γραπτών δοκιμίων του

διαγωνισμού COM/A/482 ή, επικουρικώς, της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής περί αποκλεισμού των αιτούντων από τις προφορικές εξετάσεις του διαγωνισμού.

2 Με χωριστό έγγραφο που κατέθεσαν την ίδια ημέρα, κατ' εφαμρογή του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας, οι αιτούντες ζήτησαν από το Δικαστήριο να διατάξει την προσωρινή αναστολή της συνεχίσεως της διαδικασίας του διαγωνισμού COM/A/482, ιδίως δε, την αναστολή καταρτίσεως ή δημοσιεύσεως του πίνακα επιτυχόντων που θα προέλθει από το διαγωνισμό αυτό.

3 Η Επιτροπή κατέθεσε τις γραπτές παρατηρήσεις της στις 6 Ιουνίου 1988. Τα μέρη προέβησαν σε προφορικές εξηγήσεις στις 13 Ιουνίου 1988.

4 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 12 Ιουνίου 1988, η Union syndicale και το Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens ζήτησαν να παρέμβουν τόσο στην κύρια δίκη, όσο και στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων υπέρ των αιτούτων.

5 Με Διάταξη της 13ης Ιουνίου 1988, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος επέτρεψε στην Union syndicale και στο Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens να παρέμβουν στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων. Οι παρεμβαίνοντες εξέθεσαν τις παρατηρήσεις τους στην προφορική διαδικασία της 13ης Ιουνίου 1988.

6 Όπως προκύπτει από το φάκελο, ο διαγωνισμός COM/A/482 είναι γενικός διαγωνισμός βάσει τίτλων και εξετάσεων που προκηρύχθηκε από την Επιτροπή για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα μελλοντικών προσλήψεων υπαλλήλων διοικήσεως (σταδιοδρομίας Α 7/Α 6) στους τομείς της γεωργίας, της αλιείας και της συνεργασίας με τις αναπτυσσόμενες χώρες. Μολονότι ο διαγωνισμός ήταν γενικού χαρακτήρα, η προκήρυξη του διαγωνισμού (η οποία δημοσιεύτηκε στην ΕΕ C 34 της 12.2.1987),

προέβλεψε ειδικές προϋποθέσεις συμμετοχής στο διαγωνισμό, ιδίως όσον αφορά το όριο ηλικίας και τους απαιτούμενους τίτλους, για τους τακτικούς και μη υπαλλήλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που είναι εντεταγμένοι στην κατηγορία Β.

7 Οι γραπτές εξετάσεις του διαγωνισμού περιελάμβαναν, σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού, μια δοκιμασία που συνίστατο σε σειρά πολλαπλών ερωτήσεων κατ' επιλογή, η οποία θα επέτρεπε την εκτίμηση των γνώσεων των υποψηφίων στα θέματα του διαγωνισμού, και μια δοκιμασία πρακτικής φύσεως βάσει ενός φακέλου, η οποία θα επέτρεπε να κριθούν οι ικανότητές τους αναλύσεως και η πείρα τους στην επεξεργασία ενός φακέλου.

8 Οι γραπτές εξετάσεις διεξήχθησαν στις 20 Νοεμβρίου 1987 σε 20 περίπου διαφορετικά κέντρα, στην Ευρώπη, στη Νότια Αμερική, στην Αφρική και στην Αυστραλία.

9 Η πρώτη από τις γραπτές δοκιμασίες είχε, σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού χαρακτήρα αποκλεισμού, θα διορθώνονταν δε εκείνα μόνο τα γραπτά της δεύτερης δοκιμασίας που θα προέρχονταν από υποψηφίους, οι οποίοι θα είχαν επιτύχει ένα ελάχιστο αριθμό βαθμών στην πρώτη δοκιμασία.

10 Στις προφορικές εξετάσεις του διαγωνισμού έγιναν δεκτοί οι υποψήφιοι που είχαν επιτύχει έναν ελάχιστο αριθμό βαθμών στη δεύτερη γραπτή δοκιμασία και οι οποίοι συγκέντρωναν, για τις δύο γραπτές δοκιμασίες, τουλάχιστον το 60 % των δυνατών βαθμών.

11 Με έγγραφα της 21ης Μαρτίου 1988 ειδοποιήθηκαν οι αιτούντες ότι η εξεταστική επιτροπή δεν θα τους δεχόταν στις προφορικές εξετάσεις.

12 Από τα στοιχεία που παρέσχε η Επιτροπή κατά την προφορική διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων προκύπτει ότι κατατέθηκαν 2 105 υποψηφιότητες για το διαγωνισμό αυτό. 877 υποψήφιοι έγιναν δεκτοί στο διαγωνισμό και έλαβαν μέρος στις γραπτές εξετάσεις. 369 υποψήφιοι, μεταξύ των οποίων και οι αιτούντες, πέτυχαν τον ελάχιστο αριθμό απαιτουμένων βαθμών για την πρώτη γραπτή δοκιμασία, αλλά μόνον 172 υποψήφιοι έγιναν δεκτοί για τις προφορικές εξετάσεις. Τέλος, 67 υποψήφιοι εγγράφηκαν στον πίνακα επιτυχόντων που καταρτίστηκε στις 26 Μαΐου 1988.

13 Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι σύμφωνα με το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, οι αιτούντες οφείλουν να εξειδικεύσουν τους πραγματικούς και νομικούς λόγους, οι οποίοι δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη χορήγηση του αιτούμενου προσωρινού μέτρου.

14 Σχετικά, οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι εμφιλοχώρησαν πολλές πλημμέλειες κατά τη διεξαγωγή των γραπτών εξετάσεων και στη διόρθωση της δεύτερης γραπτής δοκιμασίας.

15 Όσον αφορά, καταρχάς, τη διεξαγωγή των γραπτών εξετάσεων, οι αιτούντες επικρίνουν την εξεταστική επιτροπή ότι διοργάνωσε τις γραπτές εξετάσεις κατά τέτοιο τρόπο ώστε, λόγω της διαφοράς της ώρας, η τελευταία γραπτή δοκιμασία τερματίστηκε στην Canberra της Αυστραλίας δύο ώρες πριν από την έναρξη της πρώτης γραπτής δοκιμασίας στις Βρυξέλλες. Οι αιτούντες υποψιάζονται ότι υποψήφιοι των Βρυξελλών είχαν, πριν από την έναρξη της δεύτερης γραπτής δοκιμασίας λάβει γνώση του φακέλου που αποτελούσε το θέμα της δοκιμασίας. Σύμφωνα με επίμονες φήμες που περιήλθαν στους παρεμβαίνοντες, οι υποψήφιοι αυτοί έλαβαν, πριν από την έναρξη των εξετάσεων ή κατά το διάστημα του διαλείμματος για το γεύμα μεταξύ των δύο γραπτών δοκιμασιών πληροφορίες με προέλευση την Canberra.

16 Οι αιτούντες παρατηρούν ότι η Union syndicale είχε, ήδη από τις 3 Δεκεμβρίου 1987, ζητήσει από την Επιτροπή πληροφορίες για τις προφυλάξεις που έλαβε προκειμένου να αποφύγει διαρροές που θα μπορούσαν να συμβούν λόγω της διαφοράς της ώρας και ότι ως απάντηση, στο έγγραφό της της 2ας Φεβρουαρίου 1988, η Επιτροπή περιορίστηκε να βεβαιώσει ότι ελήφθησαν προφυλάξεις και ότι η φύση των γραπτών εξετάσεων δεν επέτρεπε την απόκτηση αισθητών πλεονεκτημάτων από την πρόωρη γνώση των κειμένων αυτών.

17 Η Επιτροπή εξέθεσε κατά την προφορική διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ότι οι προφυλάξεις που ελήφθησαν για να αποφευχθεί ο κίνδυνος των διαρροών, τον οποίο επισημαίνουν οι αιτούντες, ήταν αφενός μεν η συλλογή κατά το πέρας των εξετάσεων του υλικού που είχε διανεμηθεί στην Canberra και αφετέρου η διοργάνωση από τον εκπρόσωπο της Επιτροπής στην Αυστραλία, μετά την τελευταία γραπτή δοκιμασία, ενός κοκτέιλ για τους παρόντες στην Canberra υποψηφίους, το οποίο τους απασχόλησε μέχρις ότου αρχίσουν οι εξετάσεις στις Βρυξέλλες. Δεδομένου ότι η δεύτερη γραπτή εξέταση απαιτούσε προσωπική εργασία συνθέσεως και συλλογισμού εκ μέρους των υποψηφίων, η Επιτροπή δεν έκρινε αναγκαίο να προβεί σε συμπληρωματικά προφυλακτικά μέτρα για τη δοκιμασία αυτή. Η Επιτροπή προέβη, άλλωστε, μετά τη διάδοση των φημών για τις οποίες κάνουν λόγο οι αιτούντες, σε έρευνα και διαπίστωσε

προπαντός ότι δεν έγινε καμία τηλεφωνική κλήση στις Βρυξέλλες από την αντιπροσωπεία στην Canberra κατά το χρόνο που θα ήταν δυνατή η διαρροή.

18 Καθόσον αφορά αυτή την αιτίαση αρκεί να τονιστεί ότι, ελλείψει συγκεκριμένων στοιχείων, από τα οποία να μπορεί έστω και εμμέσως να αποδειχθεί το υποστατό μιας διαρροής, οι φήμες και οι θεωρητικές δυνατότητες μιας διαρροής για την οποία κάνουν λόγο οι αιτούντες δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη χορήγηση του αιτούμενου προσωρινού μέτρου.

19 Όσον αφορά, περαιτέρω, τη διόρθωση της δεύτερης γραπτής δοκιμασίας, οι αιτούντες επικρίνουν την εξεταστική επιτροπή ότι εφήρμοσε κριτήρια, τα οποία διέφεραν από τις οδηγίες που έδωσε στους υποψήφιους για τη ζητούμενη εργασία κατά τη δοκιμασία αυτή. Ζητήθηκε κατά τρόπο επιτακτικό από τους υποψήφιους να μην υπερβούν για την εργασία αυτή τις 800 συνολικά λέξεις, διευκρινίζοντας ότι τα γραπτά που θα υπερέβαιναν το ανώτατο αυτό όριο λέξεων δεν θα διορθώνονταν. Με τις οδηγίες αυτές ζητήθηκε, για να αποφευχθούν διαμαρτυρίες, από τους υποψήφιους να δηλώσουν οι ίδιοι τον αριθμό των χρησιμοποιηθεισών λέξεων. Αντιθέτως, στις οδηγίες προς τους διορθωτές η εξεταστική επιτροπή τους ζήτησε να ελέγξουν μόνον αν ο αριθμός των χρησιμοποιηθεισών λέξεων υπερέβαινε κατά πολύ τις 800 και να μη διορθώσουν τα γραπτά που είναι υπερβολικά μακρά, δηλαδή που περιέχουν πέραν των 1 200 λέξεων. Έτσι όμως παραβιάστηκε κατά τρόπο κατάφωρο η ίση μεταχείριση των υποψηφίων.

20 Οι αιτούντες παρατηρούν ότι η Union syndicale είχε, με σημείωμα της 9ης Φεβρουαρίου 1988, επιστήσει την προσοχή της Επιτροπής επί της ανακολουθίας στο ζήτημα αυτό μεταξύ των οδηγιών προς τους υποψηφίους και των οδηγιών προς τους διορθωτές και ότι εις απάντηση, με υπηρεσιακό σημείωμα της 9ης Μαρτίου 1988, η Επιτροπή γνώρισε ότι θεωρεί, μετά προσεκτική εξέταση των εν λόγω οδηγιών, ότι η εξεταστική επιτροπή έλαβε απόφαση υπέρ του συνόλου των υποψηφίων χωρίς να προδικάσει το ποιοτικό αποτέλεσμα των ατομικών διορθώσεων.

21 Οι αιτούντες παρατηρούν, περαιτέρω, ότι εις απάντηση αιτήσεως που υπέβαλε ο αιτών Albani, η Επιτροπή του γνώρισε ότι το όριο των 800 λέξεων τέθηκε για να είναι συγκρίσιμα τα γραπτά, αλλά ότι κατά το χρόνο της διορθώσεως, η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε να μην τιμωρήσει τις απαντήσεις που περιείχαν μικρή υπέρβαση αυτού του ορίου, δεδομένου ότι δεν ήταν δυνατή η μαθηματική εφαρμογή τέτοιου ορίου αν ληφθούν υπόψη οι διαφορές στις διάφορες γλώσσες.

22 Η Επιτροπή ανέφερε κατά την προφορική διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ότι η εξεταστική επιτροπή είχε, ήδη από τις 8 Ιανουαρίου 1988, καταρτίσει την οδηγία προς τους διορθωτές, την οποία επικαλούνται οι αιτούντες, τούτο δε χωρίς να γνωρίζει τον αριθμό των υποψηφίων, των οποίων θα διορθώνονταν τα γραπτά δοκίμια και οι οποίοι είχαν υπερβεί το όριο των 800 λέξεων, διότι δεν είχε ακόμα λήξει η διόρθωση της πρώτης γραπτής δοκιμασίας που είχε χαρακτήρα αποκλεισμού. Η εξεταστική επιτροπή θέλησε με την οδηγία αυτή να επιφυλάξει γι' αυτή την απόφαση σε περίπτωση υπερβάσεως και να μη δώσει στους διορθωτές παρά μόνο την ελευθερία να αποκλείσουν τις έκδηλες υπερβάσεις.

23 Η Επιτροπή δήλωσε, εξάλλου, επίσης κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, ότι μόνον πέντε από τους 172 υποψηφίους, οι οποίοι, σύμφωνα με τους διορθωτές, είχαν επιτύχει στις γραπτές εξετάσεις, υπερέβησαν το όριο των 800 λέξεων. Επρόκειτο για έναν υποψήφιο με 810 λέξεις, για δύο υποψηφίους με 820 έως 830 λέξεις, για έναν υποψήφιο με 847 λέξεις και για έναν υποψήφιο με 850 λέξεις. Οι υποψήφιοι αυτοί δεν αποκλείστηκαν για τη διαπιστωθείσα υπέρβαση. Κανένας όμως από τους υποψήφιους αυτούς δεν πέτυχε στην προφορική δοκιμασία και έτσι δεν περιελήφθη στον πίνακα επιτυχόντων.

24 Μολονότι είναι λυπηρό ότι αυτές οι ακριβείς και απολύτως ανώνυμες πληροφορίες δεν παρασχέθηκαν ούτε εις απάντηση των αιτήσεων πληροφοριών των παρεμβαινόντων και των αιτούντων ούτε στις γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο, θα πρέπει, στο παρόν στάδιο διαδικασίας, να ληφθούν ως βάση για την απόφαση του Δικαστηρίου. Κατά τις πληροφορίες αυτές, η φερόμενη πλημμέλεια της διορθώσεως της δεύτερης γραπτής δοκιμασίας δεν φαίνεται να είναι τέτοια ώστε να νοθεύσει αισθητά το τελικό αποτέλεσμα των εξετάσεων και δεν μπορεί, συνεπώς, να δικαιολογήσει τη χορήγηση του αιτούμενου προσωρινού μέτρου.

25 Εφόσον δεν πληρούται η πρώτη προϋπόθεση για τη λήψη προσωρινού μέτρου, δεν χρειάζεται να ερευνηθούν οι λοιπές προϋποθέσεις που απαιτεί το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, η δε αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ,

κρίνοντας προσωρινά,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 21 Ιουνίου 1988.

Ο γραμματέας

J. -G. Giraud

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος

O. Due